

2^e

Hoger
BEROey

Viamer

MW MR E.D.M. VERBOOM
ADVOCAAT & PROCUREUR

EINDHOVEN
VELDM. MONTGOMERYLAAN 629

POSTBUS 2018
5600 CA EINDHOVEN

TEL. (040) 245 20 30
FAX (040) 245 20 30
E-MAIL MR.VERBOOM@ONLINE.NL

Raad van State
T.a.v de Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
PER TELEFAX 070 – 365 13 80 (11 pag., zonder
producties) ✓
PER GELIJKE AANGETEKENDE POST (+prod.)

ABN-AMRO: 48 33 32 526
T.N.V. STICHTING BEHEER DERDENGELDEN
ADVOCATENPRAKTIJK VERBOOM

EINDHOVEN, 14 januari 2013

AANVULLEND HOGER BEROEPSCHRIFT

Betreft: **zaaknummer 201211680/1/A2**

Hoger beroep tegen beslissing op beroep van de Rechtbank Utrecht d.d. 2 november 2012,
verzonden op 5 november 2012.

Geeft eerbiedig te kennen:

Appellante is de **STICHTING BOOGBRUG VIANEN** gevestigd te IJsselstein (3401 DR) aan de Walkade 15,
te dezer zake domicilie kiezende te Eindhoven aan de Veldmaarschalk Montgomerylaan 629, ten kantore van
de advocaat, mevrouw mr. E.D.M. Verboom, die ten deze tot gemachtigde wordt gesteld, met de macht van
substitutie;

Geïntimeerde is **HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN DE GEMEENTE
VIANEN**;

Voorgeschiedenis:

1. Op 5 januari 2010 heeft appellante (hierna: "de Stichting") geïntimeerde (hierna: het college) verzocht de
boogbrug over de Lek tussen Vianen en Nieuwegein (hierna: de boogbrug) aan te wijzen als gemeentelijk
monument.

Op genoemde datum heeft de Stichting eenzelfde verzoek gericht aan het college van burgemeester en wethouders van de (buur)gemeente Nieuwegein. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nieuwegein heeft het verzoek van eiseres bij besluit van 16 juli 2010 afgewezen.

Bezwaar en beroep tegen dit besluit zijn ongegrond verklaard.

Het college (van Vianen) heeft alvorens te beslissen op het verzoek advies gevraagd aan de Commissie monumenten en binnenstad (hierna: de monumentencommissie Vianen). De monumentencommissie Vianen heeft op 7 april 2010 unaniem positief geadviseerd.

2. In afwijking van dit advies heeft het college het verzoek bij besluit van 31 augustus 2010 afgewezen. In de beslissing op bezwaar van 3 maart 2011 heeft het college het bezwaar van de Stichting ongegrond verklaard en de motivering van zijn besluit van 31 augustus 2010 vervangen, overwegende - kort gezegd - dat, nu de bevoegdheid van het college niet verder reikt dan de gemeentegrens, slechts de helft van de brug onder de werking van de Monumentenverordening Vianen 1993 (hierna: de monumentenverordening 1993) zou vallen. Omdat een monument niet gedeeltelijk kan worden aangewezen, zou het verzoek moeten worden afgewezen, aldus het college.

3. De Rechtbank Utrecht heeft het door de Stichting daartegen ingestelde beroep bij uitspraak van 19 december 2011 (zaaknummer SBR 11/ 1240, LJN BU 8725, gegrond verklaard.

Daarbij is overwogen (rov. 8) dat

de omstandigheid dat de boogbrug slechts gedeeltelijk op het grondgebied van de gemeente Vianen is gelegen, niet afdeed aan de bevoegdheid van het college om te beslissen op het verzoek van de Stichting . Er was immers een aan het college gericht verzoek tot het nemen van een besluit op basis van de gemeentelijke monumentenverordening 1993, terwijl een wettelijke grondslag om op een dergelijk verzoek niet te beslissen, althans zich daartoe onbevoegd te achten, ontbreekt.

Volgens de Rechtbank Utrecht (rov. 11) valt niet in te zien dat een eventuele monumentale beschermenswaardigheid van de brug, die immers voor de helft is gelegen op het grondgebied van de gemeente Vianen, geen belang is dat verband houdt met het grondgebied van de gemeente Vianen, dus de gemeentelijke huishouding betreft en waarop dus ook de gemeentelijke monumentenverordening van toepassing is. Met een eventuele aanwijzing van de brug in zijn geheel door het college (van Vianen) wordt niet getreden in de gemeentelijke autonomie van de gemeente Nieuwegein. De monumentenbescherming die de brug aldus zou verkrijgen geldt dan immers alleen op grond van de opname op de monumentenlijst van de gemeente Vianen en niet ook op die van Nieuwegein.

Door in het bestreden besluit te overwegen niet bevoegd te zijn om op de aanvraag te beslissen, had het college gehandeld in strijd met de in artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht neergelegde eis dat de beslissing op bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering. Het bestreden besluit kon daarom niet in stand blijven. Aan het college is in deze uitspraak dan ook opgedragen om een nieuwe beslissing op het bezwaar van de Stichting te nemen.

4. In de nieuwe beslissing op bezwaar van 19 maart 2012 heeft het college het verzoek van de Stichting om de boogbrug aan te wijzen als gemeentelijk monument opnieuw afgewezen.

5. De Stichting heeft hiertegen beroep ingesteld bij de Rechtbank Utrecht. Bij uitspraak van 2 november 2012 (met zaaknummer SBR 12/1559: LJN BY 1792), verzonden 5 november 2012, heeft de Rechtbank Utrecht het beroep van de Stichting ongegrond verklaard.

6. Op 13 december 2012 heeft appellante op nader aan te voeren gronden hiertegen hoger beroep ingesteld. Bij brief van 18 december 2012 aan de gemachtigde van appellante heeft de Secretaris van de Raad van State appellante tot en met 15 januari 2013 in de gelegenheid gesteld om de gronden van het appelschrift alsnog aan te vullen.

Gronden van het beroep

7. Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld dat het college in het bestreden besluit op voldoende draagkrachtige wijze heeft gemotiveerd waarom is afgeweken van het positieve advies van de monumentencommissie Vianen om de boogbrug als gemeentelijk monument aan te wijzen.

8. Anders dan de Rechtbank heeft aangenomen heeft alléén de voormalige Viaanse monumentencommissie, de Stichting Dorp Stad en Land, zich in 2000 (negatief) uitgelaten over de waarde van de boogbrug in relatie tot zijn toenmalige omgeving. Ten onrechte heeft de Rechtbank buiten beschouwing gelaten dat de Stichting in (alinea 4.1. e.v. van) haar beroepschrift van 25 april 2012 onweersproken heeft aangetoond dat dit advies naar inhoud zodanige gebreken vertoont dat het college dit advies niet aan haar besluit ten grondslag had mogen leggen. Ten onrechte heeft de

9. De overige door het college aangehaalde deskundigen hebben zich niet – laat staan negatief - uitgelaten over de waarde van de boogbrug in relatie tot zijn huidige omgeving. Wat de waarde van de boogbrug op zichzelf betreft wijkt het standpunt van de monumentencommissie Nieuwegein, die een waarde van 7,8 punten (op een schaal van 10 punten: 78%) aan de brug heeft toegekend, enigszins af van de overige deskundigen en sympathisanten, die de brug zeer positief beoordelen, zodat de conclusie van de Rechtbank

dat over de waarde van de boogbrug op zichzelf en in relatie tot zijn huidige omgeving 'kennelijk zeer verschillend' zou worden gedacht' niet kan standhouden.

10. Het college had niet mogen (laten) manipuleren met het advies van de monumentencommissie Vianen van 7 april 2010 (wat aantoonbaar is geschied) noch dit advies (of wat daarvan over was) buiten beschouwing mogen laten. Het college had geen gewicht - laat staan een doorslaggevend gewicht - mogen toekennen aan de (ondeugdelijke) uitlating van de Stichting Dorp Stad en Land uit 2000, dat beide bruggen elkaar in vormtechnische zin slecht zouden verdragen.

Toelichting

Het 'advies' van de Stichting Dorp Stad en Land uit 2000.

11. Het college heeft reeds in zijn besluit van 31 augustus 2010 verwezen naar voormeld advies van de Stichting Dorp Stad en Land uit 2000 (Ik citeer:)

“Naar aanleiding van de aanvraag tot aanwijzing als rijksmonument heeft de (toenmalige) Viaanse Monumentencommissie Dorp stad en Land negatief geadviseerd. De commissie wijst hierbij onder meer op de situatieve aspecten. Bij het ontwerp van de nieuwe bruggen is een betekenisvolle relatie met de bestaande brug niet nagestreefd. Aan de esthetische waarde van de nieuwe bruggen wordt, naar de mening van de commissie in hoge mate afbreuk gedaan door de nabijheid van de boogbrug. In vormtechnische zin verdragen beide bruggen elkaar slecht. De commissie stelde dan ook dat er onvoldoende gronden aanwezig zijn om de aanvraag positief te ondersteunen. De situatie, zoals in 2000 beoordeeld, is niet gewijzigd.”

12. Anders dan het college suggereert is de situatie sinds 2000 wel degelijk gewijzigd, namelijk door de bouw van de tweede betonnen brug in 2003 en de ontdekking in 2007 van de kazematten in de pijlers van de brug.

13. Los daarvan heeft de Stichting in haar beroepschrift (alinea 4.1. e.v.) reeds aangetoond dat dit advies is gebaseerd op onjuiste aannames: zo is de suggestie, dat bij het ontwerp van de nieuwe bruggen geen betekenisvolle relatie met de bestaande (boog)brug zou zijn nagestreefd, in strijd met de feiten. Uit de publicaties van Rijkswaterstaat en de ontwerper van de betonbruggen (Zwarts & Jansma architecten) blijkt immers het tegendeel, namelijk dat de relatie met de bestaande boogbrug juist een zeer belangrijke rol heeft gespeeld bij het ontwerp van de eerste betonbrug, waarvan de tweede betonbrug een exacte kopie is. Rijkswaterstaat heeft Zwarts & Jansma uitdrukkelijk opgedragen een brug te ontwerpen die bij de

boogbrug paste, omdat de Boogbrug zou worden gehandhaafd (zie **productie 3 bij beroepschrift en productie 1**).

14. Uit het waarderingsrapport van de Nederlandse Bruggenstichting (NBS) uit 1999 (**productie 2 bij beroepschrift van 25 april 2012**) blijkt dat de (pretense) sloopplannen van Rijkswaterstaat al sinds 1999 enkel zijn gebaseerd op financiële overwegingen (onderhoudskosten) en niet op het verzinsel van voormelde Stichting Dorp, Stad en Land uit 2000, dat de boogbrug zich in vormtechnische zin slecht zou verdragen met de betonnen bruggen. (De tweede brug was pas in 2003 / 2004 gereed !).

15. De eerste nieuwe betonbrug is in 2000 in gebruik genomen voor het noord-zuid verkeer. Sindsdien is de boogbrug gebruikt voor het zuid-noord verkeer. In 2003 / 2004 is de tweede betonnen brug in gebruik genomen, maar de boogbrug werd niet gesloopt, omdat Rijkswaterstaat al sinds 1999 van plan is om de twee bruggen aan de westzijde van de bestaande brug uitsluitend voor snelverkeer te bestemmen en om een nieuwe brug voor langzaam verkeer te bouwen op de onderbouw / pijlers van de boogbrug (zie **productie 2 bij beroepschrift, pag. 4**: onder de kop "Plannen voor uitbreiding en vernieuwing van de overbrugging"). Ik kom onderstaand hierop terug.

Het advies van de monumentencommissie Vianen van 7 april 2010

16. Het college heeft het – wettelijk voorgeschreven - advies van de monumentencommissie Vianen van 7 april 2010 gepasseerd, omdat deze monumentencommissie in dit advies niet zou zijn ingegaan op de aanwezigheid van de inmiddels gerealiseerde betonnen bruggen, terwijl uit de adviezen van andere deskundigen naar voren zou komen dat de waardering van de boogbrug door deze bruggen (negatief) wordt beïnvloed.

17. Uit de notulen van de vergadering van de Monumentencommissie Vianen van 9 januari 2013 (**productie 2**) blijkt echter dat deze conclusie niet kan standhouden.

18. De Monumentencommissie heeft zich hierin op verzoek van de Stichting nader uitgelaten over de relatie tussen de boogbrug en de betonnen bruggen en geoordeeld dat de waardering van de boogbrug op zichzelf staat. Volgens de monumentencommissie hebben de betonnen bruggen het beeld van de boogbrug niet (onevenredig) aangetast. Volgens de Monumentencommissie is de zichtbaarheid van de boogbrug vanuit het oosten, het centrum van Vianen, in het geheel niet aangetast en hebben de weggebruikers (van de A2) vanuit de westelijk gelegen betonnen bruggen een duidelijk beeld van de boogbrug.

De Stichting heeft de Monumentencommissie verzocht zich nader uit te laten over de monumentale waarde van de boogbrug omdat het 'advies' dat de beleidsmedewerker monumenten, de heer Christiaan de Jong buiten de monumentencommissie om aan het college heeft voorgelegd niet als advies in de zin van de Monumentenverordening kan worden gekwalificeerd, temeer omdat dit advies geen juiste weergave is van het oordeel van de Monumentencommissie over de monumentwaardigheid van de boogbrug.

Toelichting

19. Het college stelt in zijn afwijzing (van 31 augustus 2010) dat het verzoek op 7 april 2010 is voorgelegd aan de Commissie Monumenten en Binnenstad ter advisering. Uit navraag bij de monumentencommissie is gebleken dat de Monumentencommissie geen kennis heeft genomen van de aanvraag en de daarbij gevoegde bijlagen.

20. Uit de notulen van 7 april 2010 van de monumentencommissievergadering (**productie 3, pag 5**) blijkt dat de heer Christiaan de Jong, beleidsambtenaar monumenten, de monumentencommissie op deze vergadering mondeling om advies heeft verzocht en het aanwijzingsverzoek mondeling heeft toegelicht, waarna de monumentencommissie hierover heeft vergaderd.

21. Tijdens de daaropvolgende monumentencommissievergadering van 12 mei 2010 heeft de (Voorzitter van de) monumentencommissie de notulen van 7 april 2010 echter afgekeurd en aangevuld (**productie 3, pag 2 en zijn handgeschreven aantekeningen op pag, 5**) omdat de notulist (van de gemeente Vianen !) het advies van de monumentencommissie volstrekt gebrekkig had genotuleerd. Zo heeft de notulist de cultuurhistorische waarde, de architectuurhistorische waarde, de gaafheid en zeldzaamheid van de boogbrug onvermeld gelaten in de notulen, terwijl de monumentencommissie deze aspecten tijdens de vergadering (van 7 april 2010) "*stuk voor stuk*" had besproken (**productie 3, pag. 2**). In de notulen was slechts de mening van een lid (van de monumentencommissie) aangehaald en ontbraken vele argumenten die de commissie vóór aanwijzing van de boogbrug als gemeentelijk monument had aangevoerd. Bovendien had de monumentencommissie niet slechts in meerderheid positief over het aanwijzingsverzoek geadviseerd, zoals wordt gesuggereerd, maar **unaniem positief**.

22. Tijdens de vergadering van 12 mei 2010 heeft de monumentencommissie gevraagd hoe de opmerkingen van de monumentencommissie in de notulen zouden worden verwerkt, echter zonder resultaat. De monumentencommissie heeft niet eens kennis genomen van hetgeen uiteindelijk als 'advies' aan het college is voorgelegd.

Uit het afwijzingsbesluit van het college van 31 augustus 2010 blijkt dat het college hierin de – afgekeurde, niet vastgestelde - notulen van 7 april 2010 een-op-een heeft overgenomen, daarmee de indruk wekkend dat dit advies afkomstig zou zijn van de monumentencommissie, terwijl dit advies voor wat betreft de totstandkoming en de inhoud, zodanige gebreken vertoont dat het college dit advies niet – althans niet zonder de aanvullingen van de monumentencommissie - aan haar besluit ten grondslag had mogen leggen.

Tussenconclusie:

23. De conclusie van het college dat uit de adviezen van de verschillende deskundigen naar voren zou komen dat de waardering van de boogbrug door deze bruggen (negatief) wordt beïnvloed, kan geen standhouden, nu het advies van voormelde Stichting Dorp Stad en Land uit 2000 een ondeugdelijk advies is en nu uit het aanvullend advies van de monumentencommissie Vianen van 9 januari 2013 (**productie 2**) het tegendeel blijkt.

Het advies van de monumentencommissie Nieuwegein d.d. 21 april 2010

24. Anders dan het college suggereert blijkt uit het derde - door het college aangehaalde - advies van de monumentencommissie Nieuwegein geenszins dat deze commissie de aanwezigheid van de inmiddels gerealiseerde betonnen bruggen in haar advies heeft betrokken. De monumentencommissie Nieuwegein heeft de brug namelijk gewaardeerd door middel van een standaardbeoordeling met het toekennen van punten (getuige de uitspraak van de Rechtbank Utrecht d.d. 19-12-2011 (SBR 11/ 1248, **LJN BU 8731**, rov. 12 e.v.). Uit de waarderingstabel met punten kan zonder nadere toelichting, welke ontbreekt, niet worden afgeleid of de aanwezigheid van de betonnen bruggen bij deze waardering een rol heeft gespeeld.

25. Overigens heeft de Rechtbank Utrecht op 19-12-2011 in de zaak met nummer SBR 11/ 1240, **LJN BU 8725**, rov. 11 e.v.) geoordeeld dat het college (Vianen) zich niet kan verschuilen achter het argument dat (buur)gemeente Nieuwegein heeft besloten niet tot aanwijzing van de brug als gemeentemonument over te gaan, omdat de enkele omstandigheid dat de brug in het grondgebied van twee gemeenten is gelegen er niet aan in de weg staat dat de brug door één van deze colleges of door beiden geheel als gemeentelijk monument kan worden aangewezen. De monumentenbescherming die de brug met een eventuele aanwijzing van de brug in zijn geheel door het college (van Vianen) zou verkrijgen geldt dan op grond van de opname op de monumentenlijst van de gemeente Vianen en niet ook op die van Nieuwegein. Het college heeft hiertegen geen beroep ingesteld, zodat dit oordeel onherroepelijk is.

26. Vermeldenswaard in dit verband is dat de monumentencommissie van Nieuwegein in 2003 een positief advies heeft uitgebracht over de aanwijzing van de boogbrug als rijksmonument. Bij die beoordeling heeft de monumentencommissie een score van 13 punten aan de brug toegekend, 3 punten meer dan de 10 punten, die nodig zijn voor aanwijzing als monument. Bij die beoordeling was de

volgende toelichting gevoegd (ik citeer:)

“Aan het college zal worden geadviseerd dat de boogbrug op zichzelf niet belangrijk genoeg is als rijksmonument. Wanneer de brug in een groter nationaal verband kan worden opgenomen als onderdeel van het Rijkswegenplan 1927 zal de commissie positief staan tegenover een aanwijzing als complex-Rijksmonument Dit kan doorgetrokken worden naar het niveau van gemeentelijk monument.”

De positieve waardering van de Nederlandse Bruggenstichting (NBS)

27. In 1999 heeft de NBS geoordeeld (productie 2 bij beroepschrift), dat de brug in hoge mate positief scoort op: Cultuurhistorische waarden, Vormgevingswaarden, Gaafheid (oorspronkelijke staat !) en Zeldzaamheid. Het college tracht dit advies te omzeilen met de stelling dat de NBS een nieuw advies zou moeten uitbrengen, nu de betonnen bruggen gereed zijn. De publicaties van de (zijde van de) NBS na het gereedkomen van de betonnen bruggen bevestigen echter al dat deze bruggen de monumentwaardigheid van de boogbrug niet hebben aangetast, getuige o.a. het citaat van Erica Delgorge in: Bruggen. Visie op Architectuur en constructie, een uitgave in samenwerking met de Nederlandse Bruggen Stichting, Matrijs, Utrecht 2004: hoofdstuk “Verkeersbruggen over de grote rivieren”, pag. 67 e.v.; (citaat:)

“Door de ligging van het rivierbed was een volmaakt symmetrische opzet van hoofdovertopping en aanbruggen mogelijk. (...) De vlakke dichte boogbalken lijken het middengedeelte enigszins op te tillen, terwijl de robuust uitgevoerde rivierpijlers de boog mooi afsluiten. De brug bij Vianen werd algemeen bejubeld. In de oorlog is de brug meerdere keren verwoest en na de oorlog is hij herbouwd in de oorspronkelijke constructie. Sinds 2001 zorgt de ernaast gelegen nieuwe brug voor een prachtig zijaanzicht.”

Ensemblewaarde

28. Uit de pleitnota van het college van 10 augustus 2012 in de beroepsprocedure blijkt dat het college kennelijk van mening is dat het feit dat de boogbrug deel uitmaakt van de bruggen uit het Rijkswegenplan en om die reden tevens van nationaal historisch belang is, in de weg zou staan aan de aanwijzing ervan als gemeentelijk monument. Deze stelling kan geen standhouden. Het feit dat de boogbrug deel uitmaakt van het Rijkswegenplan levert juist een cultuurhistorische en architectonische meerwaarde op.

29. Op grond van het bovenstaande kan de conclusie van de Rechtbank (in de thans bestreden uitspraak: SBR 12/1559, rov. 17) dat over de waarde van de boogbrug op zichzelf en in relatie tot zijn huidige omgeving - kennelijk - zeer verschillend wordt gedacht geen standhouden. Echter ook al zou dit het geval zijn, quod non)

dan heeft de Rechtbank miskend dat het college, gegeven de beoordelingsvrijheid die het college in dat geval zou toekomen, onjuiste maatstaven heeft gehanteerd en/of een onjuiste belangenafweging heeft gemaakt.

Nieuwe ontwikkelingen

30. Omstreeks 2007 is ontdekt dat in de hoofdpijlers aan de oostzijde van de boogbrug - als onderdeel van de Nieuwe Hollands Waterlinie HW - kazematten voor zware mitrailleurs zijn ingebouwd. Het unieke van deze kazematten is volgens de stichting Menno van Coehoorn dat deze reeds bij het ontwerp van de brug in de pijlers zijn ingepast, waardoor de boogbrug een bijzonder en behoudenswaardig object is voor de Waterlinie. Het verloren gaan van deze kazematten zou volgens de Stichting Menno van Coehoorn (zie aanvraag, pagina 12) en het Projectbureau Nieuwe Hollandse Waterlinie dan ook een groot verlies zijn voor ons nationale erfgoed. Het Projectbureau is in overleg hierover met de RCE en de Provincie.

31. Ter zitting in de beroepsprocedure van 10 augustus 2012 hebben het college en de gemachtigde van Rijkswaterstaat (F. Waarsenburg) voor de eerste keer verklaard dat Rijkswaterstaat de intentie heeft om de pijlers met de kazematten te behouden (zie SBR 12/1559, rov. 14).

32. Het realiseren van een derde brug voor langzaam verkeer zou volgens de verklaring van de gemachtigde van Rijkswaterstaat echter niet aan de orde zijn. Reden waarom de Rechtbank (in SBR 12/1559, rov. 19) heeft geoordeeld niet toe te komen aan het betoog van de Stichting dat de bestaande bruggen niet geschikt zijn voor langzaam verkeer en dat de kosten voor de aanleg van een nieuwe (derde) brug voor langzaam verkeer kunnen worden bespaard door de boogbrug hiervoor te renoveren.

extreem onveilige situatie op de Jan Blankenbrug

33. Gelet op de extreem onveilige situatie waaraan het langzaam verkeer op de betonnen Jan Blankenbrug is blootgesteld, is de bouw van een nieuwe (derde) brug voor langzaam verkeer op korte termijn onvermijdelijk geworden. De Stichting verwijst naar de 10 loon- en grondverzetbedrijven (: **productie 4**) en bracheorganisatie Cumela (: **productie 5**), die begin augustus jl. de noodklok bij het college hebben geluid over de onveilige verkeerssituatie op de Jan Blankenbrug, alsmede naar de publicaties hieromtrent van de Kracht van Utrecht (**productie 6**),

34. Bij brief van 27 augustus jl. (**productie 7**) heeft het college deze brandbrieven doorgeleid aan Rijkswaterstaat, die tot op heden zwijgt in alle talen.

35. Uit het rapport van de NBS **productie 2** bij **beroepschrift, pag. 4**) blijkt dat Rijkswaterstaat reeds in 1999 moet hebben voorzien dat de bouw van een derde brug voor langzaam verkeer onvermijdelijk zou worden. Alleen dan valt immers te begrijpen waarom de huidige verkeerssituatie met de (lage) barrière tussen het

snelverkeer en het langzaam verkeer eruit ziet als een tijdelijke voorziening en waarom de gemachtigde van Rijkswaterstaat tijdens voormelde zitting bij de Rechtbank op 10 augustus 2012 heeft aangekondigd dat Rijkswaterstaat de intentie heeft om de pijlers met de kazematten te behouden (SBR 12/1559, rov. 14). Anders dan Rijkswaterstaat het doet voorkomen is dit blijkbaar niet vanwege de monumentale waarde van de kazematten, maar vanwege het voornemen om de nieuwe brug op de pijlers van de boogbrug te bouwen, wat volgens de NBS onder de gegeven omstandigheden immers de goedkoopste oplossing is.

36. De kosten van de bouw van een nieuwe brug op de bestaande pijlers wegen echter niet op tegen de kosten die gemoeid zijn met het renoveren van de boogbrug, de monumentale waarde van de boogbrug en het brede maatschappelijke draagvlak voor behoud van deze brug, dat in de loop der jaren is gegroeid (productie 8).

37. De boogbrug is een belangrijk landmark in het landschap. De aanwezigheid van de boog is voor iedereen vanzelfsprekend, ook al is de boogbrug niet meer in gebruik. Zonder de boogbrug zou het landschap er minder gevarieerd en onherkenbaar uitzien, een verschraling van de landschappelijke omgeving.

38. In het kader van de MoMo is er vanaf 2011 een subsidieregeling om de herbestemming van leegstaande of leegkomende monumenten te stimuleren.

39. De Stichting persisteert in haar verzoek tot aanwijzing van de boogbrug als gemeentelijk monument en is van mening dat de Rechtbank heeft gehandeld in strijd met de in artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht neergelegde eis dat de beslissing op beroep dient te berusten op een deugdelijke motivering.

WESHALVE appellante de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State eerbiedig verzoekt

haar hoger beroep gegrond te verklaren, de thans bestreden beslissing op beroep van de Rechtbank Utrecht d.d. 2 november 2012 met procedurenummer SBR 12/1559, te vernietigen en opnieuw recht doende het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren, de uitspraak van de Rechtbank Utrecht te vernietigen, met veroordeling van het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Vianen tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het hoger beroep en het beroep opgekomen proceskosten en griffierechten.

Gemachtigde,

E.D.M. Verboom, advocaat

SPECIFICATIE PRODUCTIES

zaaknummer 201211680/1/A2

- Productie 1 Artikel Zwarts & Jansma architecten, ontwerpers van de betonnen Jan Blankenbrug ;
- Productie 2 notulen van de vergadering van de Monumentencommissie Vianen van 9 januari 2013;
- Productie 3 notulen van de vergadering van de Monumentencommissie Vianen van 7 april 2010 + begeleidende brief van de Voorzitter van de Monumentencommissie d.d. 22 april 2012 aan de Stichting Boogbrug Vianen;
- Productie 4 brandbrieven van 10 loon- en grondverzetbedrijven d.d. augustus 2012 aan het college van B&W van de gemeente Vianen;
- Productie 5 brandbrieven van brancheorganisatie Cumela d.d. 9 augustus 2012 aan het college van B&W van de gemeente Vianen;
- Productie 6 perspublicaties Kracht van Utrecht inzake de verkeersonveiligheid op de parallelwegen van de Jan Blankenbrug;
- Productie 7 brief B&W Vianen d.d. 27 augustus 2012 aan Rijkswaterstaat inzake verkeersveiligheid parallelwegen Jan Blankenbrug (A2);
- Productie 8 overzicht van adhesiebetuigingen/sympathisanten vóór behoud van de boogbrug;